

hvis saadanne ønskes indgivne, afleverede i Bureauet inden imorgen Middag.

Jeg gaar derpaa til Nr. 5 paa Dagsordenen: 1ste Behandling af Udkast til Lov om Afstjening af Børnepligten ved Tjeneste i den danske vestindiske Hærstyrke. Dette Lovudkast har ligeledes været omdeelt til de Herrer Medlemmer.

Tscherning: Jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa, at i 1848, da de forandrede Forhold indtraadte paa de vestindiske Der, var man af den Formening, at en afsondret vestindisk Hærstyrke burde ophøre, og at den Besætning af Militair, som skulde findes i Vestindien, skulde være ligesom paa alle andre Punkter, hvor der anvendes dansk Militairstyrke, en Afdeling, som for en kortere Tid var affendt derhen fra den danske Armeé. Naar man var bleven staaende ved dette, saa havde man undgaaet denne særlige Bestemmelse og beholdt en Anvendelse for Tropperne, som maa betragtes som en god Ovelse; thi en Sending af Tropper til Vestindien og deres Tjenstgjøren derovre er af den Art Foretagender, som i Fred maae betragtes som gunstige for en Troppestyrke. For de vestindiske Forhold er det et stort Spørgsmaal, om man ikke er langt bedre tjent med Tropper, som ikke lidt efter lidt blive hjemme der paa Stedet, end med Tropper, især hvad de høiere Poster angaaer, der indleve sig der paa Stedet og komme i en saa nøie Forbindelse med alle de borgerlige Forhold, at de under vanskelige Omstændigheder som de, der i 1848 indtraf, maastee ikke ere paa deres rette Sted. Jeg veed ikke, om disse Betragtninger have gjort sig gjældende, da denne Lov har været under Forhandling i Statsraadet; men jeg troer, at man ikke for let burde være kommen bort fra den af mig saaledes antydede Anskuelse.

Justitsministeren: De Betragtninger, som vi nylig have hørt fremsførte af den ærede Rigsdagmand for Holbæk Amrs 2den Valgkreds (Tscherning), gaae ud fra et militairt Standpunkt, og jeg tør derfor ikke indlade mig paa at bevare dem. Det er et Spørgsmaal, som jo maa vedkomme Krigsministeren, og, saavidt mig bekjendt, har der ikke været nogen

Overbetelse angaaende denne Sag fra den Side, som nys blev omtalt, imellem Krigsministeriet og Justitsministeriet. Jeg veed heller ikke, om der har været nogen Forhandling desangaaende mellem Krigsministeriet og Finantsministeriet, som ogsaa er interesseret i Sagen, da den hele Centralbestyrelse af Colonierne er henlagt under det sidstnævnte Ministerium.

Tscherning: Ja, min Hensigt kan naturligviis ikke være at gjøre nogen Indsigelse imod denne Lovs Fremme eller lægge den nogen Hindring i veien; den maa under enhver Omstændighed være nødvendig som et Middel til at komme Overgangstiden igjennem. Jeg har kun villet henlede Opmærksomheden saavel i Thinget som i Ministeriet paa dette Punkt; thi jeg troer, at det ikke er heldigt, at man igjen er vendt tilbage til den Organisation, som i 1848 saa tydelig viste sig ikke at have været gunstlig.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fattes Lovudkastets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 63 Stemmer, og, da der ikke fremsattes noget Forslag om Nedsættelse af Udvalg, gaar Lovudkastet umiddelbart til 2den Behandling i Thinget.

Formanden: Jeg skal bede om, at Endringsforslag, forsaavidt saadanne ønskes indgivne, maae blive afleverede i Bureauet inden tovermorgen Middag.

Idet jeg gaar over til Nr. 6 paa Dagsordenen, som er Fortsættelse af 2den Behandling af Finantsloven, skulde vi have begyndt ved § 23 „Krigsministeriet“. Krigsministeren vil om nogle Diebliske være tilstede, og vi ville da kunne foretage Behandlingen af § 23; men da den høitærede Justitsminister er tilstede og ønsker, at den Post, der vedrører ham i § 26, under „overordentlige Statsudgifter“, maatte komme for, har jeg ingen Betænkelighed derved, da Thinget jo allerede i længere Tid har været forberedt paa, at hvilken som helst Deel af Finantsloven kunde komme under Behandling, og Ordføreren ogsaa er tilstede.